

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1068

03.09.2023 (134)

Conducerea între comunitatea națională și elitism

de la Michael Kühnen

OMUL

În spatele realizărilor și erorilor omului de stat, în spatele poziției de Führer în toate aspectele sale, care vor fi discutate mai târziu, se află ființa umană Adolf Hitler: o ființă umană care, la fel ca noi toți, a cunoscut și a experimentat bucuria și tristețea, entuziasmul și tragedia, speranța și disperarea. O persoană care a fost un muncitor necalificat, care nu a avut o educație finalizată și care și-a făcut datoria ca soldat fără nume în Primul Război Mondial, o persoană care a căpătat putere și determinare din tragedia înfrângerii Germaniei pentru a deveni politician și a întoarce destinul Germaniei!

Nimic nu părea să-i permită, nimic nu-l putea ajuta: Nu avea bani, nici o poziție în lume, nici prieteni influenți și nici o mișcare politică semnificativă în spatele său. A devenit liderul unei mâini de oameni din care a format NSDAP și a început să cucerească inima poporului său. Această luptă a durat 13 ani, iar omul fără nume devenise cancelarul Germaniei, 6 ani mai târziu era, fără îndoială, LIDERUL poporului său și creatorul unui Mare Imperiu German, care a adus acasă milioane de Volksgenossen, din teritoriile cândva separate, care a depășit Dictatul de la Versailles și în jurul căruia se învârtea toată politica europeană. Și din nou, trei ani mai târziu, era conducătorul unei Europe unite; din Pirinei până în Caucaz, de la Capul Nord până la granița egipteană, puterea sa se extindea, doar cuvântul său era

valabil. În cei câțiva ani pe care i-a mai avut de trăit, însă, aproape întreaga lume a conspirat, părți ale lumii s-au pus în mișcare, doar pentru a-l răsturna și distruge pe acest singur om. A reușit cu prețul distrugerii Europei și a poziției sale mondiale, cu prețul a milioane de morți care au fost sacrificați doar pentru că puterile de fond care dominau această lume au crezut că nu-l pot suporta pe acest om. El trebuia să moară și să cadă - cu orice preț!

Dar spiritul său continuă să trăiască, ideile sale s-au răspândit și au cucerit tinerii - mult dincolo de teritoriile pe care le-a condus militar: moștenitorii și adepții săi se adună, în afară de Europa, în America de Nord și de Sud, în Africa de Sud, în Australia și Noua Zeelandă, peste tot unde trăiesc oameni albi; dar și în Arabia și Asia, el este venerat și admirat de mulți. Ca om mort, cuvântul său ajunge mai departe chiar și în zilele celei mai mari puteri a sa! Ce om! Ce om!!! Da - ce fel de om? Ce l-a făcut capabil, ce a fost special la el? Cine a fost omul Adolf Hitler?

Amintirile prietenului său din copilărie, Kubitzek, care l-a cunoscut când a început mizeria vieneză și care a împărtășit cu el acești ani, sunt cele care ne arată omul și devenirea unui personaj suficient de puternic pentru a schimba lumea. Nu pofta de putere l-a condus pe acest om, nu ambiția personală, ci conștiința unei misiuni copleșitoare, o sarcină a destinului care era mai puternică decât limitările impuse de trecutul, educația și bogăția sa, care l-a umplut.

Această putere supra-personală a fost simțită mai întâi de prietenul său, iar mai târziu de întreaga sa națiune și de mulți alți oameni. Din proprie inițiativă, Adolf Hitler a adăugat o voință de nezdruccinat la o minte alertă, care a căpătat din ce în ce mai mult trăsături geniale, dar mai ales o atitudine de artist în fața vieții, o înțelegere estetică a lumii și a vieții.

Fără această autoînțelegere a artistului, omul Adolf Hitler nu poate fi înțeles! În interiorul său locuia un demon creator a cărui energie și pasiune uriașe nu puteau fi îmblânzite decât de o minte de geniu, de o voință de oțel, și care era însoțită de dorința profundă a artistului de frumos, de armonie, de libertate și de măreție. În calitate de maestru constructor care a planificat timp de secole, de reînnoitor al civilizațiilor avansate ariene, de creator al unei ordini de viață în care ființele umane ar trebui să fie din nou adevărate imagini ale unui Dumnezeu și personalități perfecte - așa a simțit Adolf Hitler, acesta a fost adevăratul scop al luptei sale, aceasta este moștenirea pe care ne-a lăsat-o - moștenirea omului care a fost LIDERUL!

CUCERIREA

Fără ca semnificația lor să fie epuizată, se poate interpreta cu siguranță cel de-al Treilea Reich ca fiind unul dintre marile imperii construite pe cucerire, iar Adolf Hitler ca fiind poate ultimul dintre ingenioasele și irezistibilele figuri de cuceritori indo-europeni, ale căror figuri cele mai remarcabile au fost Alexandru cel Mare, Cezar și Napoleon, Cezar și Napoleon, dar cărora le aparțin, din punct de vedere istoric, conducătorii campaniilor de cucerire ariene, preistorice, până în adâncul Asiei, precum și duhovnicii din perioada migrației germanice, conchistadorii spanioli și portughezi și creatorii și luptătorii celorlalte imperii coloniale europene!

De la prăbușirea puterii împăraților germano-romani medievali ai Primului Imperiu, astfel de figuri deveniseră rare în istoria germană: războaiele germane erau războaie fratricide sau apărări disperate împotriva atacurilor străine. Odată cu Adolf Hitler, poporul german și-a regăsit puterea și tinerețea - o putere tinerească exuberantă, așa cum s-a descărcat din nou și din nou în istoria rasei noastre creative și de mare anvergură, care a modelat lumea în expansiune. Cucerirea de noi teritorii cu sabia în mână, căutarea de noi frontiere, fertilizarea culturilor - urmele acestor migrații și cuceriri ariene pot fi găsite în întreaga lume. Din acest punct de vedere, cel de-al Treilea Reich al cuceritorului Adolf Hitler este doar o mică parte din istoria războinică, dar și cultural-creativă a rasei noastre, care nu a recunoscut niciodată granițele și care caută să ia cu asalt cerurile! Admitem astfel că Adolf Hitler a dorit războiul, că l-a declanșat fără voie sau chiar că l-a provocat?

Nu, pentru că nu și-a dorit niciodată acest al Doilea Război Mondial - nu a vrut să poarte război împotriva Occidentului, nici împotriva Franței, nici împotriva SUA și, mai ales, nici împotriva Angliei, pe care o iubea și al cărei imperiu îl admira și pe care dorea să o păstreze, dar nu să o distrugă. Acest război cu Occidentul i-a fost impus de puterile de fond plutocratice-sioniste care domină politica occidentală contemporană. Adolf Hitler nu a vrut nici măcar un război cu Polonia, cu care a încercat să se înțeleagă în mod repetat și repetat pentru o lungă perioadă de timp, pe care a vrut mai întâi să o câștige ca aliat împotriva Uniunii Sovietice. Adolf Hitler a vrut cu adevărat doar UN singur război - cel împotriva Uniunii Sovietice! Prin acest război, lumea urma să fie eliberată de flagelul bolșevismului și urma să fie câștigat un nou spațiu vital pentru poporul german.

În acest punct, conducătorul se deosebește cel mai clar de celălalt mare cuceritor cu care este comparat atât de des, deoarece viețile lor au paralele uimitoare: Napoleon! Napoleon, ca și Hitler, nu a vrut război cu Anglia - dacă a vrut cu adevărat război cu Rusia rămâne de văzut (mulți istorici îl văd doar ca pe o încercare disperată de a face Anglia să fie dispusă să facă pace, învingând ultima putere europeană la care Anglia mai putea spera și împingând înainte până la granițele îndepărtatului Imperiu). În orice caz, acest război cu Rusia nu a fost o

afacere pasională de suflet pentru Napoleon, care dorea doar ca războaiele din Europa continentală să creeze un nou Imperiu "roman", sub conducerea noului Cezar al dinastiei Bonaparte.

Cuceririle Franței imperiale au fost, de asemenea, explozia de putere a unui popor întinerit și entuziast, dar ele nu au servit necesităților reale ale vieții acestui popor, ci ambiției și dorinței de măreție istorică a împăratului său cuceritor.

Cu toate asemănările exterioare din CV-urile lor, comparația cu Napoleon este mai degrabă înșelătoare. Nici comparația cu Cezar nu duce nicăieri, pentru că opera sa a durat în termeni de politică de putere. Cea mai revelatoare comparație este cea cu Alexandru cel Mare:

În doar câțiva ani, a creat cu cuceririle sale un imperiu imens, care s-a destrămat imediat după moartea sa, dar odată cu el a răspândit o cultură, o atitudine față de viață - elenismul - care avea să modeleze teritoriile cucerite de Alexandru pentru secolele următoare.

Adolf Hitler, în calitate de lider al poporului german, dorea să cucerească o poziție de putere mondială și să își asigure viitorul pentru totdeauna. În acest scop, el a stabilit viziunea național-socialistă asupra lumii, care era de a face poporul nostru puternic și pregătit pentru puterea nou-câștigată.

Prin urmare, conform voinței sale, acest național-socialism nu trebuia să devină un articol de export, deoarece nu alte popoare trebuiau să devină mai puternice datorită acestei noi atitudini combative față de viață și previziuni, ci doar germanii. Și astfel, armatele germane ale noului cuceritor indo-european au mărșăluit înainte - împotriva țărilor care au fost grăbite fără voie în acest război de către belicoșii capitaliști și împotriva Uniunii Sovietice, care avea să devină India germană. Aceste armate au mărșăluit în numele național-socialismului și, la apogeul puterii sale, ordinul cuceritorului s-a aplicat în Norvegia și Danemarca, în Belgia, Țările de Jos și Franța, în Polonia, Ungaria, România, Cehia și Slovacia, printre popoarele fostei Iugoslavii, în Albania și Grecia, în Italia și Africa de Nord până la granița cu Egiptul, precum și în imensitatea Rusiei până în Caucaz și la porțile Moscovei. Spania și Finlanda, popoarele Arabiei, Persiei și Turciei, popoarele asuprite din Imperiul Britanic, Irlanda ostilă Angliei, popoarele din America Centrală și de Sud care suferă sub exploatarea noastră-americană au sperat în secret în victoria lui, mândra Japonie și aliații ei asiatici au stat într-un front de fier alături de el.

Führerul a condus poporul german spre astfel de înălțimi! Nu trebuie să uităm asta niciodată; putem fi mândri de asta!

Căderea a fost adâncă, deoarece poziția atinsă fusese atât de înaltă. Nu mai rămăsese nimic din acest imperiu glorios. Ca de atâtea ori în istorie, soarta și-a păcălit eroii și executanții:

Rezultatul campaniei de cucerire a Führerului nostru nu a fost asigurarea permanentă a poziției de putere mondială a națiunii germane, pe baza concepției național-socialiste despre lume, ci răspândirea acestei concepții național-socialiste despre lume în întreaga lume: Ceea ce armele germane nu au putut lua definitiv în stăpânire, ideea va recâștiga și va adăuga, stabilind astfel o nouă ordine mondială a popoarelor libere, mândre și conștiente de specie!

EROUL NATIONAL

Nimic nu este mai absurd decât acuzația că național-socialismul înseamnă război sau că național-socialiștii au vrut război:

Național-socialismul este o viziune biologică a lumii, iar lupta și selecția fac parte din legile fundamentale ale naturii, pe care niciun pacifism burghez nu le poate suspenda și care se aplică și în viața popoarelor. Conservarea și dezvoltarea speciilor nu sunt asigurate dacă nu se face nimic; posibilitățile de supraviețuire și dezvoltare ale unui popor nu cad din cer, ci trebuie luptat pentru ele. De aceea, național-socialismul este o viziune combativă asupra lumii și formează oameni eroici care, în calitate de luptători și soldați politici, trebuie să fie purtătorii luptei pentru viață a poporului nostru!

Dar lupta și războiul nu sunt același lucru: ca orice altceva, lupta servește exclusiv la păstrarea și dezvoltarea speciei poporului nostru și exclude tot ceea ce stă în calea acestui scop! De mult timp însă, războiul a degenerat într-o crimă tehnică în masă, nu mai promovează selecția celor mai buni, ci pune în mișcare o contra-selecție care îi devorează mai întâi pe cei mai curajoși, cei mai combativi și mai grăbiți, și îi lasă pe cei mai lași, pe cei care se eschivează și pe masele de oameni. Poporul german este atât de degenerat astăzi și pentru că două războaie mondiale au exterminat cei mai buni dintre oamenii noștri. Dacă toate acestea se aplică în general războaielor moderne, bomba atomică face imposibil, cel puțin în Europa, să ne gândim să asigurăm existența și dezvoltarea poporului nostru prin războaie. Lupta armelor cedează locul luptei ideilor: Național-socialismul nu-și va construi ordinea pe tunurile națiunii germane și pe întinderea lor, ci va cuceri pentru sine popoarele europene!

Dar dacă noi, ca germani, suntem mândri de liderul nostru Adolf Hitler - chiar și de cuceritorul Adolf Hitler - atunci asta nu înseamnă că vrem să reluăm războiul pe care el a trebuit să îl ducă. Nu există nicio condiție prealabilă pentru asta; asta

nu ar fi o promovare, ci o periclitare teribilă, a vieții poporului nostru. Dar oare francezii, care îl onorează pe Napoleon ca pe eroul lor național, vor să repete războaiele sale? Nu - ei îl onorează pe omul care a condus Franța la apogeul puterii și gloriei sale! În eroii săi naționali, o națiune se regăsește pe sine însăși și în marii săi oameni își onorează propria putere și măreție, dezvoltă o mândrie sănătoasă, un sentiment de onoare, măreție și glorie, care duce la sursa de forță a propriei sale istorii și își extrage din ea energia pentru a modela prezentul și a cuceri viitorul. Poporul german este, de asemenea, atât de deprimat, lipsit de sentimentul onoarei și al mândriei, atât de frânt în vitalitatea sa, deoarece a fost izolat de sursa de forță a propriei sale istorii. El își poate recăpăta toate acestea doar dacă găsește calea de întoarcere la această istorie, se recunoaște pe sine în marii săi oameni și redevine conștient de măreția și puterea trecutului său. Din acest punct de vedere, Adolf Hitler este "Napoleon al Germaniei", eroul național al poporului german, care l-a condus pe acesta pe culmile cele mai înalte ale puterii, gloriei și forței. Și la fel de puțin ca și eventuala înfrângere a lui Napoleon, eșecul lui Adolf Hitler în politica de putere va împiedica un astfel de om să devină un mit.

Național-socialiștii germani încurajează această evoluție: niciodată, nici măcar în cele mai întunecate zile de agitație și degradare, nu s-au clintit în loialitatea lor față de Führer; numai cel care îl respectă și îl onorează pe Adolf Hitler ca pe un erou național este cu adevărat național-socialist!

Cu siguranță, suntem mai atașați de idee decât de o persoană, chiar dacă este cea mai mare personalitate din istoria poporului nostru, dar numele Führerului este legat de neșters de ideea pe care a conturat-o în mod decisiv, pe care a condus-o la victorie și pe care a întruchipat-o de-a lungul întregii sale vieți politice! Încă o dată trebuie subliniat: Angajamentul nostru față de Führer nu înseamnă să aprobăm sau chiar să copiem tot ceea ce a făcut și a spus omul de stat. Ca atare, Adolf Hitler a acționat în cadrul unei confruntări politice concrete și în condiții istorice foarte specifice și, la fel ca oricine, putea face greșeli. Am detaliat mai sus unele dintre aceste greșeli, în măsura în care au fost decisive. Nu omul de stat Adolf Hitler este cel care merită recunoașterea noastră fără rezerve, ci mitul, eroul național, consumatorul istoriei noastre!

Această evoluție spre un erou național este de neoprit, nicio propagandă politică a forțelor antigermane nu o poate împiedica: Napoleon, de asemenea, a fost înjurat ca o "bestie sângheroasă" înainte ca, zeci de ani mai târziu, să-și găsească locul de odihnă finală la Paris ca erou național, în uralele poporului și într-un mod demn.

Și astfel, într-o zi, monumentele pe care încă le ridicăm în inimile noastre în cinstea Führerului vor împodobi orașele germane, iar germanii vor face dreptate

celui mai mare erou al lor, a cărui moarte sacrificială pentru poporul său, și vor
căpăta putere din mitul care se formează pentru a-i completa moștenirea!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRWAHOORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschingelwelt. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf glnzender Ebene!

Idiosyncrasie von Nazionismus, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht zugeht, die Karte der genozide des zweiten Weltkriege Hitler ist zu ernt.

Alle Nationalsozialisten sind ungerade arbeiterliche Vlller- und Rassengruppen sollen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weissen Vlller.

Ein Siegung ist zwar nicht gewiss, aber die Gnade des hochbegabten Vlllers ist heute noch viel grter als in der Vergangenheit.

Die vorzweifelnde Dignit ist also dabei, das Vlllerrecht - gegen alle weissen Vlller (?) - zu behaupten, seine Mittel und Einrichtungen, Umformung und Reformierung.

Ein "nein" oder "ja" ist im Wahlkampf oder im Strafenkampf, als ein Propagandamittel, sowohl als auf einem Schicksal, sondern die Idee Nationalsozialismus hat seine Pflicht!

Hitler!
Gerdhard Luch

Buletinul de stiri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mă actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia de informatii. Cauți informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumina. Putem mulțumi din nou

The Fight Goes On !

Nearly years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gerdhard Luch

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!